

[Dorte Bennedsen]

skridt, men det er ikke nok. Det er helt afgørende at begrænse det intravenøse misbrug mest muligt, og her melder så spørgsmålet sig, om vi skal acceptere længerevarende Metadonbehandlinger som et alternativ. Det vil givet være et ømtåleligt spørgsmål for mange, men skal vi smittespredningen blandt narkomaner til livs, tror jeg, at vi også her kommer til at slagte nogle hellige køer, og vi ser også blandt den behandlingskyndige gruppe tydelige tegn på ændrede holdninger til Metadonbehandling.

En anden hovedgruppe i AIDS-problematikken er dem, der er smittede og dem, der er sygdomsramte. Det er næppe muligt for os andre til bunds at fatte, hvilken belastning det er at vide sig syg eller smittet: usikkerheden, angsten, frygten for omgivelsernes reaktion, ensomheden, fordi man ikke tør tale om problemet. Fra den almindelige psykologiske viden ved vi, hvad sådanne situationer kan udløse af krisereaktioner.

På trods af den viden har vi afsat alt for få ressourcer til psyko-social rådgivning og støtte. På et tidspunkt fik vi i kommunaludvalget oplyst, at man har afsat to gange en halv time pr. år pr. person, to gange en halv time til at hjælpe mennesker i deres livs alvorligste krise. Det er Socialdemokratiets opfattelse, at vi må styrke ressourcerne til den psyko-sociale rådgivning både i hospitalssektoren, men også ved at lave rådgivningssteder uden for denne.

Hvad angår de AIDS-syge, blev de i starten indlagt, men heldigvis ser vi nu en tendens til, at man prøver at holde dem hjemme. Det er godt, men det kræver, at vi vil yde den fornødne psykologiske hjælp. Det problem er hidtil blevet løst af landsforeningen, men vi kan ikke forvente fremover denne opgave løst på totalt frivillig basis, der må offentlig støtte til.

Ser man på forskningsindsatsen, er det desværre heller ikke et område, hvor vi har grund til at være særlig stolte. Til dette store, nye, tunge område blev der givet 3 mill. kr. ekstra i 1986 og i 1987, penge, der forlængst er brugt, da ansøgningerne beløb sig til 21 mill. kr. Socialdemokratiet har i de sidste to år stillet forslag til finansloven om 15 mill. kr. til AIDS-forskning, forslag, der blev stemt ned af de Radikale og regeringen.

Jeg vil godt understrege, at det har været flot at se, hvor hurtigt man rundt om i forsk-

ningsverdenen har overført menneskelige og økonomiske ressourcer til AIDS-forskning, det viser styrken i det akutte beredskab. Men på lidt længere sigt, og det er dér, vi er nu, er det vores pligt at sørge for, at andre vigtige forskningsopgaver ikke forsømmes af denne grund, og derfor er det vores håb, at debatten i dag vil føre til en væsentlig øgning af ressourcerne til AIDS-forskning.

AIDS-bekæmpelse er en stor og en vanskelig sag, og meget andet kunne være nævnt end det, tiden har tilladt, men lad mig slutte med at sige, at Socialdemokratiet har den helt klare opfattelse, at en seriøs indsats forudsætter væsentligt forøgede ressourcer. Skal de områder, som vi i dag har peget på som væsentlige, gennemføres i tilstrækkeligt omfang, drejer det sig om beløb på over 100 mill. kr. Det er mange penge, javel, men hvis vi måler det i, hvad denne sygdom vil koste i kroner og øre, hvis vi ikke får stoppet smittespredningen, for slet ikke at tale om, hvad den vil koste i menneskelige lidelser, er der for Socialdemokratiet ingen tvivl om, at disse nødvendige ressourcer må sættes ind nu.

Jeg vil gerne slutte her med på vegne af Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre, SF, Det Radikale Venstre, CD, Kristeligt Folkeparti og VS at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget bekræfter, at den danske indsats mod sygdommen AIDS fortsat bygger på frivillighed, anonymitet, åben, direkte og ærlig information, den enkeltes tryghed ved at henvende sig til sundhedsmyndighederne samt ønsket om at undgå enhver form for diskrimination.

På det grundlag og med henblik på nye aktiviteter ønsker Folketinget stærkt at understrege betydningen af en øget ressourceanvendelse til brug for:

- 1) en øget oplysningsindsats, specielt over for folkeskolens ældste klasser samt ungdomsuddannelserne,
- 2) en forøgelse af støtten til AIDS-bekæmpende aktiviteter i de grupper og organisationer, som i særlig grad er relevante i indsatsen mod AIDS,
- 3) rådgivnings- og vejledningsindsatsen,
- 4) forskningsindsatsen samt
- 5) indsatsen mod narkomisbruget.